

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512200021
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8512200021.5

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, IČO: 35 838 825, 821 08 Bratislava, práv. zast. Mgr. Branislavom Jakubčákom, advokát, so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava proti odporkyni Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, práv. zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom AK, Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob v konaní o zaplatenie 3 218,15 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 931,30 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 22.10.2010 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd konanie z a s t a v u j e.

Účastníkom konania súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na súd návrh o zaplatenie 3 218,15 eur, 17,3 % úroku z úveru zo sumy 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa dňa 10.1.2006 uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa (ďalej len pôvodný veriteľ) zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX podľa ustanovenia § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) v znení neskorších predpisov a podľa § 502 ods. 1 ObZ bola povinná platiť úroky v dojednanej výške a podľa § 504 ObZ bola povinná vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky z úveru v dojednanej lehote. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Na základe uzavretej zmluvy pôvodný veriteľ poskytol odporkyni úvere vo výške 50 000,-Sk, t. j. 1 659,70 eur s pevnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne a RPMN 9,32 %. Odporkyňa sa zaviazala splácať 60 mesačnými splátkami vo výške 1 301,-Sk (43,18 eur), splatnými k 20. dňu každého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami dňa 20.1.2006 a konečná splatnosť úveru dňa 20.12.2010. Tiež sa zaviazala platiť poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk mesačne.

Poukázal na to, že podľa čl. II. bod 3 Zmluvy o úvere Dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenia úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v zmluve o úvere. Odporkyňa zaplatila pôvodnému veriteľovi do postúpenia pohľadávky sumu 547,06 eur. Svoj záväzok vyplývajúci je zo zmluvy o úvere odporkyňa neplnila a poskytnutý úver nesplátila ani do konečnej splatnosti, t.j. do 20.12.2010.

Navrhovateľ uzavrel s pôvodným veriteľom zmluvu o postúpení pohľadávky dňa 21.12.2010, podľa ktorej mu bola postúpená pohľadávky vo výške 3 318,15 eur, z toho istina po splatnosti vo výške 1 946,26 eur, nezaplatené úroky vo výške 9,35 eur (v prílohe ku zmluve o postúpení pod skratkou RU-riadne úroky) a úroky z omeškania vo výške 1 362,54 eur (v prílohe ku zmluve o postúpení pod skratkou UZO). Istinu vo výške 1 946,26 eur navrhovateľ ďalej úročil riadnym úrokom vo výške 17,30 % ročne v zmysle čl. I - Základné podmienky zmluvy o úvere) a zákonným úrokom z omeškania ku dňu konečnej splatnosti úveru vo výške 9 % ročne.

Navrhovateľ tvrdil, že predmetný úverový vzťah je potrebné posudzovať podľa § 497 ObZ, keďže účastníci konania sa takto v zmluve dohodli. Tiež tvrdil, že predmetný vzťah je potrebné posudzovať podľa § 502 ods. 1, 503 ods. 3, 504, 369 ods. 1 ObZ. Trval na tom, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi ním a pôvodným veriteľom je platná, teda došlo k platnému postúpeniu pohľadávky aj v zmysle ZoB.

V podaní, doručenom súdu dňa 23.5.2007, navrhovateľ uviedol, že po postúpení pohľadávky odporkyňa uhradila sumu 100,-- eur, ktorá bola započítaná na úroky z omeškania a zohľadnená v podanom návrhu na súd. Odporkyňa mu uhradila do postúpenia pohľadávky sumu 547,06 eur a po postúpení pohľadávky sumu 100,-- eur, teda spolu sumu 647,06 eur. Od januára 2007 sa odporkyňa dostala do omeškania so splácaním splátok úveru v zmluvne stanovenej výške a odvtedy vznikol pôvodnému veriteľovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania s poukazom na čl. 7.4.4. VOP z nezaplatených splátok v zákonom stanovenej percentuálnej výške, ktorú pôvodný veriteľ oznámil odporkyňi uverejnením. Čiastočné platby odporkyne boli započítané pomerne na poplatky, na úroky z úveru a na istinu (čl. 7.3.2. VOP). Predložil súdu platobnú históriu na účte odporkyne - zostavu prehľadu transakcií úveru, kde boli zaznamenané pohyby na účte odporkyne od schválenia úveru do 31.12.2008. Transakcie na úvere boli súčasťou zostavy a zaznamenali pohyby na účte odporkyne od 1.1.2009 do 21.12.2010, t.j. do postúpenia pohľadávky, z ktorých jednoznačne vyplýva výška uplatňovanej istiny, úrokov z úveru a úrokov z omeškania.

Podaním, doručeným súdu dňa 6.11.2012, oznámil vstup do konania na podporu odporkyne vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach, odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi doruč návrh a ich vyzval, aby sa v lehote 15 dní vyjadrili k návrhu a k pripojeným prílohám a v prípade, že uplatnený nárok neuznávajú, aby uviedli rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Odporkyňu a navrhovateľa súd upovedomil o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a odporkyňu vyzval, aby sa vyjadrila, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Odporkyňa sa k návrhu a k vstupu vedľajšieho účastníka do konania na ochranu jej záujmom v lehote stanovenej súdom nevyjadrila.

Vedľajší účastník podaním, doručeným súdu dňa 21.5.2013, vzniesol námietku premlčania, poukázal na to, že navrhovateľ mohol svoje právo vymáhať žalovanú sumu vykonať už dňa 2.5.2007, ale návrh podal na súd až dňa 12.12.2011, t.j. až po uplynutí 2 ročnej, ale aj 3 ročnej premlčacej lehoty, Navrhol, aby súd z dôvodu premlčania návrh zamietol a priznal mu trovy konania.

V priebehu konania navrhovateľ zobral návrh späť v časti zaplatenia sumy 400,69 eur, keďže po podaní návrhu na súd odporkyňa uhradila navrhovateľovi 3 x 100 eur a 1 x 100,69 eur, žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Uhradenú sumu 400,69 eur navrhovateľ započítal na neuhradené úroky z omeškania, ktoré znížil zo sumy 1 262,54 eur na sumu 861,85 eur. Žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 2 871,46 eur, z toho istina po lehote splatnosti vo výške 1 946,26 eur, nezaplatené úroky vo výške 871,20 eur a úrok z úveru vo výške 17,30 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a priznal mu trovy konania.

OS v Starej Ľubovni rozsudkom č. k. 5C/2/2012-108 zo dňa 28.5.2013 zamietol návrh v časti zaplatenia istiny 2 817,46 eur, úroku vo výške 17,30 % z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a v časti späťvzatia návrhu konanie zastavil. Proti prvému výroku rozsudku, t.j. proti výroku o zamietnutí návrhu

podal odvolanie právny zástupca navrhovateľa a KS Prešov uznesením č. k. 16Co/174/2013-137 zo dňa 28.10.2013 rozsudok súdu I. stupňa s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil, zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa sa zaoberať skutkovým stavom medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, bude potrebné zisťovať, či navrhovateľ má právo na plnenie zo zmluvy alebo nie po vyhodnotení všetkých námietok zo strany odporkyne, ale aj samotného vedľajšieho účastníka, ktorý vzniesol námietku premlčania. Bude potrebné sa vyrovnáť so všetkými zložkami uplatnenej pohľadávky z hľadiska súdnej kontroly podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Až keď súd zistí, že navrhovateľ má právo aj z hľadiska súdnej kontroly na plnenie zo zmluvy, bude sa zaoberať aj samotným inštitútom postúpenia pohľadávky, ktorý bol založený u právneho predchodcu navrhovateľa a navrhovateľa samotného a tento inštitút postúpenia pohľadávky vyhodnotí v súlade s prijatými a dohodnutými VOP medzi zmluvnými stranami, teda vyhodnotí, či spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán alebo nie.

OS Stará Ľubovňa po vykonaní dokazovania rozsudkom č. k. 5C/2/2012-162 zo dňa 21.1.2014 zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 611,95 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Súd zaviazal navrhovateľa uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 173,73 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti výroku rozsudku v zamietnutej časti a proti výroku o trovách konania podal navrhovateľ dňa 17.3.2014 odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že dôvodom, na základe ktorého žiada priznať nárok uplatnený návrhom, je zmluva o splátkovom úvere uzatvorená dňa 10.1.2006. Súd nesprávne dospel k záveru, že RPMN uvedená v úverovej zmluve vo výške 9,32 % ročne je nesprávna, pretože pôvodný veriteľ postupoval pri výpočte RPMN v čase uzatvorenia zmluvy správne, a to podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a preto je v zmluve o úvere správne uvedená RPMN. O dôkaze správnosti výpočtu RPMN predložil súdu znalecký posudok znalca Ing. Jána Linceniho, ktorý bol vyhotovený v obdobnej veci vedenej na OS Dolný Kubín sp. zn. 5C/7/2012. Žiadal aby odvolací súd prvostupňový rozsudok v II. výroku, čo do zamietajúcej časti návrhu a v III. výroku, čo do povinností náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konania a priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania.

KS Prešov uznesením č.k. 7Co/112/2014-219 zo dňa 29.9.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 5C/2/20125-167 zo dňa 21.1.2014 vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení KS Prešov uložil prvostupňovému súdu podrobne odôvodniť rozhodnutie tak, aby jeho štruktúra zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p.

Predmetom konania po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania ostalo zaplatenie sumy - istiny vo výške 2 205,51 eur (z pôvodnej istiny 3 218,15 eur zastavené konanie vo výške 400,69 eur v dôsledku späťvzatia (čl. 108) a priznaná suma 611,95 eur, t.j. $3218,15 - 400,69 - 611,95 = 2205,514$ eur (čl. 169). Tiež predmetom konania ostalo zaplatenie úroku z úveru vo výške 17,30 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22. 12. 2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 335,26 eur od 22. 12. 2010 do zaplatenia (pôvodne bol uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a právoplatne bol priznaný vo výške 9 % ročne zo sumy 611,95 eur od 22.12.2010 do zaplatenia - čl. 167 spisu).

Prvostupňový súd po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie vyzval navrhovateľa a pôvodného veriteľa na predloženie dôkazov o tom, že postúpenie pohľadávky na navrhovateľa je platné v zmysle zákona o bankách, a to na predloženie dôkazov, že : 1/ pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ písomne vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy a túto výzvu aj odporcovi doručil, 2/ odporca bol viac ako 90 dní v omeškaní so splatením žalovanej sumy pred postúpením pohľadávky a v akej výške bola splatná pohľadávka odporcu pred jej postúpením pohľadávky, 3/ bol celý dlh v čase postúpenia pohľadávky splatný, resp. , že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, prípadne ukončil iným spôsobom ukončil úverový vzťah s odporcom.

Pôvodný veriteľ na výzvu súdu oznámil, že pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere a ktorá je predmetom tohto konania, bola postúpená navrhovateľovi dňa 21.12.2010 v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, ktorému odovzdal zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu navrhovateľovi ako postupníkovi.

Navrhovateľ sa na výzvu súdu v lehote stanovenej súdom nevyjadril.

Súd nariadil pojednávanie na deň 2.12.2015, na ktoré predvolal účastníkov konania. Pojednávanie sa nezúčastnila odporkyňa, vedľajší účastník a jeho právny zástupca, ktorým predvolanie na pojednávanie bolo riadne a včas doručené, títo neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, nežiadali odročiť pojednávanie z dôležitých dôvodov, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov - zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (čl. 5-7), zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 (čl.12-30), oznámením pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky adresovaným odporkyňi (čl.8), písomnými vyjadreniami navrhovateľa (čl. 36-37, 101-150, 243 -248), platobnou históriou, resp. zostavou prehľadu transakcií a pohybov na účte odporkyne (čl. 38-45, 145, 146), vyjadrením vedľajšieho účastníka (čl. 68), VOP (čl. 71-99), znaleckým posudkom č. 2/2013 znalca Ing. Jána Linceniho, vyjadrením pôvodného veriteľa (čl. 240), výzvou navrhovateľa adresovanou odporkyňi na úhradu dlžnej sumy (čl. 249-250), ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho ustálil nasledovný skutkový stav:

Z predloženej zmluvy o splátkovom úvere je nesporné, že odporkyňa ako dlžníčka uzatvorila s pôvodným veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 10.1.2006, na základe ktorej jej pôvodný veriteľ poskytol úver vo výške 50 000,-Sk (1 659,70 eur), s pevnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne a RPMN 9,32 %. Odporkyňa sa zaviazala splácať úver v 60 mesačných splátkach mesačne vo výške 1 301,-Sk, t.j. 43,18 eur, splatných k 20. dňu každého mesiaca. Prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2006 a posledná dňa 20.12.2010, kedy bola stanovená aj konečná splatnosť úveru. Odporkyňa sa zaviazala platiť poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk mesačne.

Z predloženej platobnej histórie, resp. zo zostavy z informačného bankového systému a zo špecifikácie úhrad je nesporné, že odporkyňa splácala úver vo výške 1 659,70 eur, pravidelne splátkami do decembra 2006. V januári, vo februári a v marci 2007 nezaplatila žiadnu splátku, v apríli 2007 zaplatila sumu 28,38 eur, t. j. prvýkrát sa dostala do omeškania s platením splátky v januári 2007. Poslednú splátku teda uhradila v apríli 2007. Od apríla 2007 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 21.12.2010 odporkyňa pôvodnému veriteľovi neuhradila zmluve a nesplácala úver v dohodnutých mesačných splátkach a nesplátila úver pôvodnému veriteľovi ani do jeho splatnosti, t.j. do 20.12.2012. Do splatnosti úveru odporkyňa uhradila pôvodnému veriteľovi len sumu 547,06 eur, ktorú započítal pomerne na istinu, úroky z úveru a poplatky.

Tiež je nesporné, že pôvodný veriteľ zmluvou o postúpení uzavretou dňa 22.12.2010, postúpil navrhovateľovi pohľadávku voči odporkyňi z predmetného úveru vo výške 3 318, 15 eur, pozostávajúca z istiny vo výške 1 946,26 eur, z úrokov z omeškania vo výške 1 362,54 eur a z riadneho úroku vo výške 9,35 eur. Istina 1 946,26 eur pozostávala z nezaplatených mesačných splátok a z nezaplatených úrokov z úveru.

Navrhovateľ preukázal, že pôvodný veriteľ doručil odporkyňi dňa 17. 2. 2011 oznámenie o postúpení pohľadávky navrhovateľovi vo výške 3 318,15 eur podľa § 256 OZ.

Zo zostavy informačného bankového systému je nesporné, že po postúpení pohľadávky a do podania návrhu na súd odporkyňa uhradila navrhovateľovi dňa 18.2.2011 sumu 100 eur, ktorú navrhovateľ zohľadnil pri podaní návrhu (postúpená pohľadávka vo výške 3 318,15 eur, žalovaná suma 3 218,15 eur). Po podaní návrhu uhradila odporkyňa navrhovateľovi sumu 400,69 eur, a to dňa 23. 1. 2013 sumu 200,69 eur, dňa 22. 2. 2013 sumu 100 eur a dňa 25. 4. 2013 sumu 100,- eur. Odporkyňa celkom uhradila sumu 1 047,75 eur (547,06 + 400,69).

Navrhovateľ, resp. spoločnosť splnomocnená navrhovateľom Platíť sa oplatí, s.r.o., vyzvala odporkyňu na okamžitú úhradu sumy 3 399,50 eur dňa 19.2.2011 a na úhradu sumy 3 437,97 eur dňa 25.5.2011.

V písomnom vyjadrení navrhovateľ tvrdil, že zmluva o postúpení pohľadávky bola platne uzavretá v zmysle ZoB, teda pohľadávka mu bola platne postúpená pôvodným veriteľom, pretože banka môže postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta aj na inú osobu, ako je banka, teda aj na osobu, ktorá nie je viazaná bankovým tajomstvom. Hlavným zmyslom § 92 ods. 8 ZoB podľa tvrdenia navrhovateľa bolo prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku banky. Na prejednávany prípad je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a ust. § 524 OZ, týkajúce sa postúpenia pohľadávky. V súvislosti s odôvodnením rozhodnutí všeobecných súdov, ktorými sa právny úkon vyhlasuje za neplatný, poukázal na nález ÚS SR z 28.4.2014 sp. zn. IV. ÚS 15/2014, podľa ktorého prílišný právny formalizmus a prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavno-právneho hľadiska akceptovať, pretože zasahujú do zmluvnej voľnosti strán. Pri rozhodovaní je potrebné dodržiavať princíp právnej istoty a podmienku predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci (nález ÚS SR I. ÚS z 28.4.2014 640/2014 a uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 201/2014). K podaniu predložil aj uznanie dlhu a dohodu o úhrade záväzku formou splátkového kalendára, uzavretú medzi spoločnosťou Platiť sa oplatí, s.r.o., Bratislava a odporkyňou dňa 27. 9. 2011.

Na pojednávaní dňa 2.12.2015 ešte pred začatím pojednávania navrhovateľ zobral návrh späť v časti zaplataenia istiny 1 274,21 eur, úroku z úveru 17,3 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22. 12. 2010 do zaplataenia a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,69 eur od 22. 12. 2010 do zaplataenia, v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Súd v časti späťvzatia návrhu konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. Predmetom konania ostalo zaplataenia neuhradenej sumy 931,30 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2010 do zaplataenia.

Sporné ostali skutočnosti, či na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenie ObZ, alebo je potrebné aplikovať aj ustanovenia OZ, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, ZoSÚ a ZoB. Spornou ostala skutočnosť, či nárok uplatňovaný v tomto konaní je premlčaný a či navrhovateľovi uplynula premlčacia lehota na uplatňovanie práva na súde a či súd má prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom. Spornou ostala skutočnosť, či zmluva o úvere spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy podľa ZoSÚ a či je platné postúpenie pohľadávky v zmysle príslušných ustanovení OZ a v zmysle ZoB, či pôvodný veriteľ - banka postúpila navrhovateľovi splatnú bankovú pohľadávku.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že odporkyňa v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy - spotrebiteľského úveru aj napriek tomu, že v úvodnej časti zmluvy je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 až 507 ObZ.

S prihliadnutím na to, že v prejednanom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, na daný právny vzťah je možné použiť len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore s ustanoveniami OZ, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy. Jedná sa o klasickú typovú zmluvu, kde odporkyňa vystupuje ako spotrebiteľka, ktorá nemala možnosť zasahovať do znenia a do obsahu vopred pripravenej a naformulovanej úpravy vzájomných práv a povinností v zmluve.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Zmluva o úvere ako absolútny obchod je upravená v § 497 ObZ, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 ObZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

V článku V bod 3, 4 Záverečné ustanovenia zmluvy je stanovené, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve, sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, ObZ a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Vzťahy medzi pôvodným veriteľom a žalovaným na základe zmluvy vznikli v období, keď SR už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicu 93/13). Táto Smernica 93/13 bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., účinným od 1.4. 2004 v ust. § 52-54 OZ, týkajúcich sa úpravy spotrebiteľských zmlúv.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva

podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve

Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného

odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20070301>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20070301>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 OZ Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Na prejednávany prípad je potrebné aplikovať aj ustanovenia zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,
- e) dodávateľom každý ďalší podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobky.

Podľa § 8 ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa Nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. o ochrane spotrebiteľa Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 OZ) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

V čase uzavretia zmluvy o úvere bol účinný zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ).

Podľa §1 ZoSÚ Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak.

Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 ZoSÚ Veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

Podľa § 3 ods. 5 ZoSÚ Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi

ďalšie doplnujúce informácie. Podľa ods. 8 Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 438/2001 Z.z. o bankách (ďalej len Zob), účinného v čase postúpenia pohľadávky, (v čase uzavretia zmluvy to bol § 92 ods. 7 zák. o bankách) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 153 ods. 1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa čl. 2 bod. 1 zmluvy o úvere Pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s Úverom (ďalej len Pohľadávky z úveru).

Podľa čl. 4. bod 2 zmluvy o úvere Dlžníka a Veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 9,32 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov Dlžníka spojených s Úverom a výšky poskytnutého úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene Poplatkov alebo sa Dlžník omešká so splátkou alebo uhradí splátku v iných ako dohodnutý deň podľa Zmluvy.

Podľa čl. 7.4.1 VOP Zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby, t.j. sadzby, na základe ktorej sa vypočítajú úroky, ktoré je Klient povinný platiť Banke počas trvania úrokového obdobia.

Podľa čl. 7.4.2 VOP Úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t.j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

Podľa čl. 7.4.3. VOP Úroky sa počítajú na základe presného počtu uplynutých dní úrokového obdobia a úrokovej sadzby (sadzieb) platnej pre príslušné úrokové obdobie, vrátane prvého a posledného dňa úrokového obdobia.

Podľa čl. 7.4.4. VOP Pokiaľ je Klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, Banka je oprávnená požadovať od Klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane).

Podľa čl. 7.4.6 VOP Úroky z omeškania sú splatné denne.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia, na zmluvu o úvere a VOP a na späťvzatie návrhu navrhovateľom v časti zaplatenia sumy 1 274,21 eur (v ktorej boli zahrnuté aj vyčíslené úroky z omeškania do postúpenia pohľadávky) a tiež v časti úroku z úveru vo výške 17,3 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22. 12. 2010, t.j. po splatnosti úveru a po postúpení pohľadávky, súd už nepodrobil zmluvu o úvere súdnej kontrole , a to či úrok z omeškania uplatňovaný navrhovateľom do podania návrhu nie je neprijateľnou podmienkou zmluvy, keďže v tejto časti súd konanie zastavil a ďalej navrhovateľ uplatňoval zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy. Tiež po späťvzati návrhu v časti zaplatenia úroku z úveru vo výške 17,3 % ročne z istiny 1 946,26 eur od 22. 12. 2010, t.j. po splatnosti úveru a po postúpení pohľadávky. Súd sa v odôvodnení rozsudku takto uplatňovaným úrokom z úveru nezaoberal z dôvodu zastavenia konania v tejto časti.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 12. 2012, ktorou pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku voči odporkyne z predmetného úveru navrhovateľovi, bola uzavretá platne, t.j. v zmysle § 524 ods. 1, 526 ods. 1, 2 a § 564 OZ a tiež aj v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. V zmysle § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže platne postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inému aj bez súhlasu dlžníka. Takéto postúpenie pohľadávky na základe uzavretej zmluvy o úvere by bolo neprijateľnou podmienkou zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 OZ vtedy, ak by také ustanovenie zmluvy o postúpení pohľadávky inému spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 53 ods. 3 písm. b/ OZ neprijateľnou podmienkou zmluvy by bolo ustanovenie, ktoré by dovoľovalo pôvodnému veriteľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa, t. j. na navrhovateľa, bez súhlasu spotrebiteľa a ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky odporkyne, teda by došlo k zhoršeniu jej postavenia ako spotrebiteľky. Súd je to názoru, že v konaní nebolo preukázané, aby postúpením pohľadávky na navrhovateľa došlo k takémuto zhoršeniu postavenia odporkyne, preto postúpenie pohľadávky navrhovateľovi bez súhlasu odporkyne súd nepovažoval za neprijateľnú, t. j. neplatnú podmienku zmluvy podľa § 53 ods. 4 OZ. Pôvodný veriteľ postúpil navrhovateľovi pohľadávku až potom, čo bola splatná, t.j. po konečnej splatnosti úveru dohodnutej v úverovej zmluve, preto súd považuje postúpenie pohľadávky navrhovateľovi za platné aj v zmysle uvedených ustanovení OZ, aj v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku. Pohľadávka bola splatná dňom konečnej splatnosti úveru, t.j. dňa 20.12.2010 a pôvodný veriteľ postúpil navrhovateľovi splatnú pohľadávku po jej splatnosti zmluvou uzavretou dňa 21.12.2012. V zmysle § 524 ods. 2 OZ prešlo s postúpenou pohľadávkou na navrhovateľa aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

ZoSÚ, účinný v čase uzavretia zmluvy o úvere, stanovoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neplatnosťou sankcionoval zmluvu, ktorá nebola uzavretá písomne a úver sa považoval za neplatný a bezúročný podľa ZoSÚ vtedy, keď v ňom nebola uvedená RPMN. Judikatúra súdov SR považovala úver za neplatný a bezúročný aj vtedy, keď v úverovej zmluve bola nesprávne uvedená RPMN z dôvodu, že ide o klamlivý údaj pre spotrebiteľa, t. j. údaj, ktorý je v rozpore so zákonom. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená RPMN 9,32 % ročne. V konaní ani navrhovateľ, ani odporca ani vedľajší účastník netvrdil, že v zmluve je uvedená nesprávna výška a nesprávny postup výpočtu RPMN a ani jeden z účastníkov konania nenavrhol ohľadom správnosti výpočtu RPMN vykonať znalecké dokazovania. Súd podotýka, že znalecký posudok znalca Ing. Jána Lincenihho č. 2/2013, vypracovaný v obdobnej veci vedenej pred OS Dolný Kubín sp. zn. 5C7/2012, navrhovateľ predložil súdu až po vyhlásení prvostupňového rozsudku č. k. 5C2/2012-167 zo dňa 21.1.2014, a to až k odvolaniu proti tomuto rozsudku v zamietavej časti, hoci podľa názoru súdu tento znalecký posudok mal k dispozícii ešte pred vyhlásením predmetného prvostupňového rozsudku (znalecký posudok doručený OS Dolný Kubín ešte dňa 10.6.2013). Z tohto znaleckého posudku vyplýva, že RPMN sa vypočítala podľa vzorca a podľa postupu stanoveného v ZoSÚ, ktorý sa ukázal v praxi nesprávny, keďže vyjadroval RPMN za predpokladu, že klient nesplácal úver mesačne pravidelnými splátkami, ale úver splatí na konci úverového obdobia jednou splátkou, čo je v bankovom sektore neobvyklý spôsob. Z tohto dôvodu mala RPMN nelogicky nižšiu hodnotu ako samotná ročná úroková sadzba úveru. Z uvedeného logicky vyplýva, že v predmetnej zmluve o úvere uzavretej dňa 10.1.2006 sa postupovalo pri výpočte RPMN podľa nesprávneho vzorca a výpočtu stanoveného v ZoSÚ, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere. K zmene vzorca a postupu pre výpočet RPMN došlo zákonom č. 264/2006 Z.z., účinným od 1.7.2006. Z uvedených dôvodov súd nepovažoval RPMN uvedenú v zmluve za nesprávnu a tento údaj nepovažoval

za klamlivý údaj a nepovažoval konanie pôvodného veriteľa za klamlivé v zmysle § 8 zák. o ochrane spotrebiteľa a teda za konanie, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Spornou ostalo premlčanie uplatňovanej pohľadávky. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku žiadal žalobu zamietnuť. Tvrdil, že v prejednávacom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia OZ o premlčacej lehote. Podľa tvrdenia navrhovateľa odporkyňa prvýkrát neuhradila splátky za mesiac január, február, marec 2007 a v apríli 2007 uhradila iba 28,38 eur, teda pôvodný veriteľ mohol prvýkrát uplatňovať zaplatenie dlžnej splátky na súde už dňa 2.5.2007, ale žalobu na súd podal až po 12.12.2011, teda po uplynutí dvojročnej, ale aj trojročnej premlčacej lehoty.

Súd sa stotožňuje s tvrdením vedľajšieho účastníka, že na prejednávany prípad je potrebné aplikovať ustanovenia OZ, týkajúce sa premlčania uplatňovaného nároku.

Premlčanie sa rozumie kvalifikované plynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby bolo právo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nie je možné oprávnenému na súde priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, len sa oslabuje v zložke, ktorá predstavuje nárok. Subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Oslabenie pôvodného práva premlčaním spočíva v tom, že dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynúiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa dovoľá premlčania pred súdom.

V zmysle § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe ustanovenej zákonom a na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Podľa § 101 OZ je stanovená všeobecná objektívna trojročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V prejednávacom prípade podľa názoru súdu sa právo mohlo vykonať prvý raz po uplynutí splatnosti úveru, t.j. navrhovateľ mohol svoj nárok na súde prvýkrát uplatniť dňa 21.12.2010, t.j. v deň nasledujúci po splatnosti celého úveru. Navrhovateľovi bola postúpená pohľadávka dňa 21.12.2010, ale na plynutie premlčacej lehoty nemá vplyv v zmysle § 111 OZ zmena v osobe veriteľa. Navrhovateľ podal na súd návrh na zaplatenie celej žalovanej sumy na súde dňa 3.1.2012, t.j. pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby, teda uplatňovaný nárok nie je premlčaný, preto súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom neprihliadol.

V zmysle § 524 ods. 2 OZ prešlo s postúpenou pohľadávkou na navrhovateľa aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, preto súd považoval návrh v časti zaplatenia sumy 931,30 eur za dôvodný a zaviazal odporkyňu uhradiť túto sumu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku

Navrhovateľ žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 931,30 eur od 22.12.2010 do zaplatenia.

Podľa § 369 ods.1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 Obč. zákona Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa ods. 2 Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania od 1.1.2009 je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10 ods. 1 nar. vlády SR. Č. 57/1995, účinného od 1.7.2010 Právne vzťahy a nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia sa spravujú ustanoveniami doterajších predpisov.

Podľa § 10 ods. 2 cit. nar. vlády SR Ak došlo k omeškaniu s plnením peňažného dlhu pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania sa riadi ustanoveniami doterajších predpisov; ak však omeškanie s plnením peňažného dlhu trvá, od účinnosti tohto nariadenia riadi sa výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania týmto nariadením.

Podľa prechodného ustanovenia, účinného od 1. januára 2009 Ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 10b prechodného ustanovenia účinného od 1. 7. .2010 nar. vlády SR 57/1955 Z.z. Ak došlo k omeškaniu pred 1. júlom 2010, výška sankcie za omeškanie spotrebiteľa sa riadi podľa predpisov účinných do 30. júna 2010.

Podľa prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013 Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania 9 % ročne z priznanej sumy 931,30 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, kedy bol zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne - základná úroková sadzba určená NBS 1 % + 8 percentuálnych bodov. Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením priznanej sumy nasledujúci deň po splatnosti úveru, t.j. od 21.12.2012, ale navrhovateľ uplatňoval zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy od 22.12.2010, preto mu súd priznal tento úrok od požadovaného dňa do zaplatenia, keďže nemohol priznať navrhovateľovi úrok z omeškania ultra petit.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., a podľa § 146 ods. 2 O.s.p., t.j. podľa zásady zavinenia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Aj navrhovateľ, aj odporca ma v konaní čiastočný úspech. Navrhovateľ v konaní uplatňoval zaplatenie sumy 3 218,15 eur, úrok z úveru vo výške 17,3 % ročne zo sumy 1 969,46 eur od 22. 12. 2012 do zaplatenia, t. j. úrok z úveru vypočítaný za obdobie od 22.12.2010 do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 2.12.2015 je suma 1 720,50 eur. Navrhovateľ tiež uplatňoval zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 969,46 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, t. j. vypočítaný úrok z omeškania za obdobie od 22.12.2010 do vyhlásenia rozsudku - do 2.12.2015 je suma 906,16 eur (9 % zo sumy 1969,46 eur = $177,25 \times 5 = 886,25 + 19,91$ (9 % úrok za 41 dní) = 906,16 eur). Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy vo výške 5 844,81 eur (3 218,15 + 1720,50+906,16).

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti zaplatenia sumy - 611,95 + 931,30 eur = 1 543,25 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.12.2010 do zaplatenia. Úrok z omeškania 9 % ročne vypočítaný zo sumy 1 543,25 eur za obdobie od 22.12.2010 do vyhlásenia rozsudku , t.j. do 2.12.2015 (5 rokov a 41 dní) vo výške 710,-- eur. Navrhovateľ bol v konaní úspešný vo výške 2 253,75 eur (611,95 + 931,30+ 710,50 eur).

Navrhovateľ zobral návrh späť v časti zaplatenia sumy 400,69 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 22.12.2010 do zaplatenia, keďže odporkyňa po podaní návrhu na súd uhradila túto sumu 400,69 eur. Odporkyňa zavinila zastavenie konania v časti istiny 400, 69 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania do zaplatenia a z tejto sumy by mal navrhovateľ právo na náhradu trov konania podľa zásady zavinenia.

Ku sume 2 253,75 eur je potrebné pripočítať pripočítame sumu 400,69 eur a 9 % úrok z omeškania ročne od 22.12.2010 do zaplatenie (do vyhlásenia rozsudku - 2.12.2015) vo výške 184,40 eur, teda sumu,

v ktorej odporkyňa zavinila zastavenie konania a výsledná suma je 2 838,84 eur a potom je potrebné konštatovať, že navrhovateľ mal úspech v časti 2838,84 eur, t. j. mal 49 % úspech.

Navrhovateľ zobrať návrh späť v časti zaplataenia sumy 1 274,21 eur a v časti zaplataenia úroku z úveru vo výške 17,30 % ročne zo sumy 1 969,46 eur za obdobie od 22.12.2010 do zaplataenia , t.j. vyčísleného úroku za obdobie od 22.12.2010 do vyhlásenia rozsudku (do 2.12.2015) vo výške 1 720,50 eur, teda spolu zobrať návrh späť vo výške 2 994,71 eur a súd v tejto časti konanie zastavil. Navrhovateľ zavinil zastavenie konania v časti 2 994,71 eur, t.j. v rozsahu 51 % a odporkyňa by v tejto časti mala právo na náhradu trov konania. Po odpočítaní „úspechu“ navrhovateľa od „úspechu“ odporkyne, úspech odporkyne prevyšuje úspech navrhovateľa o 2 %, resp. odporkyňa by mala právo na náhradu trov konania v dôsledku zavinenia navrhovateľa v rozsahu 2 %, teda v nepatrnej časti, ale odporkyňa počas celého konania bola nečinná, žiadne trovy konania si neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy konania vznikli, preto jej súd trovy konania nepriznal. Navrhovateľovi súd nepriznal náhradu trov konania z dôvodov uvedených vyššie (49 % úspech včítane zavinenia odporkyne). Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne súd nepriznal náhradu trov konania , keďže tento zastupoval odporkyňu a mal by právo na náhradu trov konania v takej výške, ako odporkyňa - t.j. vo výške 2 %, t.j. v nepatrnej časti v spore. Súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania aj z toho dôvodu, že trovy konania vedľajšieho účastníka súd nepovažuje za účelne vynaložené na bránenie práva odporkyne, keďže súd jeho námietke premlčania nevyhovel a vedľajší účastník okrem podania, doručeného súdu dňa 21.5.2013, bol v konaní nečinný, pojednávani sa nezúčastňoval, svoju neúčasť na pojednávaniach neospravedlnil a žiadnym spôsobom sa nevyjadril k podaniam navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávani vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.